

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121010382
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slovinský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7121010382.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slovinského a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Anny Kohutovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. apríla 2022, v trestnej veci obžalovaného Ľ. I. pre obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 145 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 3.1.2022 sp.zn. 5 Tk/2/2021 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

S použitím § 322 ods. 3 Tr. por. podľa § 145 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j), l), § 37 písm. h) a § 41 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák., § 39 ods. 3 písm. b) Tr. zák. ukladá obžalovanému Ľ. I., nar. XX.X.XXXX v Prešove úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Inak napadnutý rozsudok ostáva nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného Ľ. I. vinným obzvlášť závažným zločinom vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 145 ods. 1 Tr. zák., a prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s použitím § 138 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 10.10.2020 v čase okolo 17.30 hod. v blízkosti horského hotela „Geravy“ v Národnom parku Slovenský raj, lokalita „Geravy“, v katastri obce Smižany, okres Spišská Nová Ves, pod vplyvom alkoholických nápojov a predchádzajúcim nedorozumením týkajúcim sa ich partnerského vzťahu, pristúpil spredu k E. W., ktorá v tom čase sedela na lavičke a opakovane ju začal veľkou intenzitou bodat nožom s čepeľou dlhou 134 mm až 138 mm, ktorý držal v pravej ruke, pričom ju bodol 11 krát, a to do oblasti hrude a chrbta, pričom nôž sa zlomil po druhom bodnutí tak, že z noža zostala iba umelohmotná rukoväť a časť čepele v dĺžke 21 mm a 25 mm, pričom v ďalšom útoku mu zabránili tam prítomné osoby, v krátkom čase bezprostredne predchádzajúcim útoku vo vzdialenosti 50 metrov od miesta činu poškodenej povedal „ja ťa zabijem, alebo ťa prídem zabiť do Púchova“, čím poškodenej E. W. spôsobil poranenia a to odreninu nad pravou kľúčnou kosťou, odreninu na prednej ploche pravého ramena, odreninu v oblasti spojenia kľúčnej a hrudnej kosti vľavo, odreninu na prednej ploche hrudníka vľavo nad prsníkom, 3 odreniny v ľavej lopatkovej oblasti chrbta a odreninu kože v dolnej časti hrudníka, ktoré si vyžiadali jednorázové ošetrenie s dobou liečenia 7-10 dní bez práceneschopnosti.

Bol mu za to uložený podľa § 145 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j, l), § 37 písm. h) a § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní jedného roka.

Podľa § 77 ods. 2, § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd uložil obžalovanému ďalšie obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 77 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. súd uložil obžalovanému ďalšiu povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom psychoterapii za účelom nácviku zvládania stresu.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd uložil trest prepadnutia veci, a to 1 ks zlomený nôž s platovou rukoväťou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej - E. W., nar. X. F. XXXX v Považskej Bystrici, trvale bytom Púchov, Royova č. 776/8 škodu a to na oblečení vo výške 42,79 Eur a z titulu odškodnenia za bolesť vo výške 982,80 Eur a - Dôvere zdravotnej poisťovni a.s., Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436 škodu vo výške 116,71 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodenú E. W., so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré aj prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil a doplnil dôvody odvolania. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že dňa 3. januára 2022 uskutočnil senát Okresného súdu Košice I (ďalej aj ako „okresný súd“) hlavné pojednávanie (ďalej aj ako „HP“), na ktorom v prítomnosti obžalovaného vyhlásil rozsudok č.k. 5Tk/2/2021-843 zo dňa 3. januára 2022 (ďalej aj ako „napadnutý rozsudok“), ktorým ho uznal vinným zo spáchania žalovaných trestných činov, a to obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu podľa ustanovenia §145 ods. 1 a ustanovenia §14 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z.z. Tr.zák. v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „Tr.zák.“) a prečinu výtržníctva podľa ustanovenia §364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr.zák. s použitím ustanovenia §138 písm. a) Tr.zák. a uložil mu tam uvedené tresty, ochranné opatrenie, obmedzenia a povinnosť k náhrade škody poškodeným.

Obžalovaný následne podal v zákonnej lehote proti napadnutému rozsudku, a tiež proti trestnému konaniu, ktoré predchádzalo jeho vydaniu odvolanie s odôvodnením.

Okresný súd vo svojom rozsudku nesprávne a nezákonne ustálil, že je vylúčené použitie ust. § 39 a násl. Tr. zák. na prípad obžalovaného G. I.. Nebral zreteľ na okolnosti prípadu, následky trestného činu, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a jeho pomery, ako aj možnosť samotnej nápravy. Uložil mu tak nezákonný a neprimeraný trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov. Na výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Jednoznačne bolo preukázané, že obžalovaný L. I. sa nedostal do rozporu so zákonom, nemá záznam v registri trestov a viedol riadny pracovný a rodinný život. Nie je preto zrejmé, prečo by proces jeho resocializácie v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia mal byť prínosom pre spoločnosť, keď tam sa v zmysle platného zákona zaraďujú páchatelia obzvlášť závažných zločinov. Žiadal preto, aby bol odvolacím súdom mu uložený miernejší trest a v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zák. ho zradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Nestotožnil sa so záverom vyjadreným v rozhodnutí okresného súdu, žeby povaha a závažnosť pokusu žalovaného trestného činu bola takého charakteru, ktorý by vylučoval aplikáciu ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. Poukázal práve na to, že pokus trestného činu predstavuje okolnosť, ktorá umožňuje zníženie trestnej sadzby, ak súčasne je splnená aj ďalšia podmienka, že vzhľadom na závažnosť a povahu pokusu by bol trest uložený v rámci trestnej sadzby neprimerane prísny.

Okresný súd vôbec neprihliadol na zákonné ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. v zmysle ktorého pri určovaní druhu trestu a výmery sa prihliada na spôsob spáchania činu, následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobou páchatela a možnosť jeho nápravy. Pri ukladaní trestu sa vôbec neprihliadalo ani na § 34 ods. 5 písm. c) Tr. zák., a to do akej miery sa konanie obžalovaného G. kvalifikované ako pokus v zmysle § 14 ods. 1 Tr. zák. priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti prípadu a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Zo znaleckého posudku z odboru súdne lekárstvo je jasné, že poškodená nebola práceneschopná a zranenia ktoré utrpela sú ľahkého charakteru, ktoré priamo neohrozujú jej život. Súčasne nebola žiadnym zásadným spôsobom poškodená obmedzená v obvyklom spôsobe života a jej celkový zdravotný stav nebol vážny a nevyžadoval sám o sebe opatrovanie inou osobou.

V závere odvolania obžalovaný Ľ. I. poukázal aj na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Košiciach a iných krajských súdov. Žiadal preto zrušenie rozhodnutia okresného súdu a vrátenie na nové konanie (podľa § 321 ods. 1 písm. a,b,c,d,e Tr. por.).

Na podklade odvolania obžalovaného Ľ. I. podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, . Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom poriadku postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarat' dôkazy majú aj strany v trestnom konaní, s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, a by umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že vo veci obžalovaného Ľ. I. už rozhodol dňa 22.9.2021, kde uložil povinnosť okresnému súdu, čo musí vykonať (vypočutie znalcov, svedkov a náležite sa nimi vysporiadať).

Okresný súd po vrátení veci krajským súdom na nové prejednanie a rozhodnutie vykonal dokazovanie v naznačenom smere. Neboli však zistené žiadne ďalšie alebo nové skutočnosti, a to ani po vypočutí znalcov a ani svedkov. Znalec z odvetvia súdneho lekárstva MUDr. František Štuller , PhD. , že poškodenej E. W. podľa jeho názoru boli spôsobené zranenia vpravo na hrudníku, kde sa nachádzala kosť. Odlišnosť zranení vzniknutých pred zlomením noža a po zlomení noža nevedel úplne uviesť. K mechanizmu zranení znalec uviedol, že vznikli dopadom rúčky, alebo zlomenej časti čepele noža na kožu, prípadne potiahnutím noža.

Skutočnosť, že prvé dva švihy boli vedené pri úplnosti čepele, znalec vyvodil z toho, že viackrát preštvodoval celý dej, kde si presne sekmentoval jednotlivé švihy, pričom pri druhom švihu odletela čepeľ a išla bokom. Samotný nôž nevidel a posudok podal len na základe štúdia fotodokumentácie. Pri úplnosti čepele je možné preraziť hrudnú kosť a spôsobiť smrteľný následok.

Znalkyňa PhDr. Ivica Mitríková - Kmečová MBA z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zotrvala na záveroch svojho posudku a dodala, že mieru nepodstatného zníženia ovládacích a rozpoznávacích schopností nie je možné kvalifikovať číselným údajom. Ku skutočnosti, že k rozchodu medzi obžalovaným a poškodenou došlo v dlhšom časovom úseku pred skutkom uviedla, že obžalovaný Ľ. I. vedel o tejto skutočnosti, ale nedokázal ju spracovať primeraným spôsobom a viedlo to u neho k dlhodobej frustrácii , pričom rozchod vnímal ako vlastné zlyhanie, žiarlil na poškodenú, sledoval ju na sociálnych sieťach a chcel si dať vysvetliť tento vzťah. Konštatovanie poškodenej E. W. , že z jej

strany je vzťah ukončený, predstavovalo u obžalovaného kritickú hranicu, ktorá viedla k vzniku afektu. Akútnosť afektu v kritický deň spočívala v tom, že do toho času vedel obžalovaný kontrolovať svoje konanie a správanie ale práve osobný kontakt s poškodenou predstavoval limitujúci moment, ktorý aj pod vplyvom užitého alkoholu viedol k odbrzdzeniu nahromadených negatívnych emócií. Vystupňovaný afekt predstavuje okamžité afektové správanie väčšinou s agresívnymi prejavmi, ktoré v podstate nie sú človeku vlastné, ale vznikajú na základe nahromadenia negatívnych emócií, hnevu, strachu a dochádza k prejavom správania primitívnejších foriem, kde ale človek, aj počas tohto nezvládnutého afektu má možnosti s nimi skončiť, zabrániť mu, na rozdiel od patického afektu. Ďalej znalkyňa konštatovala, že agresivita obžalovaného nie je pritom na širšom kontexte, jeho osobnostnej výbavy, pričom možnosť jeho resocializácie hodnotí ako priaznivú. Z psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného L. I. na slobode nie je nebezpečný. Konkrétne opilstosť si privodil sám.

Krajský súd sa nestotožnil s odôvodnením a uložením trestu u obžalovaného L. I., nebral dôsledný zreteľ na „okolnosti prípadu“, následok trestného činu, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy a uložil mu neprimeraný trest vo výmere 15 rokov a na výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Jednoznačne bolo zistené, že obžalovaný L. I. sa nedostal doteraz do rozporu so zákonom, viedol riadny spoločenský, rodinný i pracovný život. Nebolo zistené, žeby povaha a závažnosť pokusu žalovaného trestného činu, ktorá by vylučovala použitie ust. § 39 Tr. zák. Práve pokus trestného činu predstavuje okolnosť, ktorá umožňuje zníženie trestnej sadzby ak súčasne je splnená aj ďalšia podmienka, že vzhľadom na povahu pokusu a závažnosť jeho spáchania by bol trest uložený v rámci trestnej sadzby neprimerane prísny. Nebola venovaná zo strany okresného súdu dostatočná pozornosť, jednej zo základných zásad ukladania trestov vyjadrenej v § 34 ods. 5 písm. c) Tr. zák., a to do akej miery sa konanie obžalovaného kvalifikované ako pokus v zmysle § 14 ods. 1 Tr. zák. priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Zo záverov znaleckého posudku z odboru súdne lekárstvo je nespochybniteľné, že poškodená nebola práceneschopnou a jej zranenia, ktoré utrpela boli kvalifikované ako zranenia ľahkého charakteru, ktoré priamo neohrozili jej život. Poškodená nebola žiadnym spôsobom obmedzená v obvyklom spôsobe života a jej celkový zdravotný stav nebol vážny a nevyžadoval sám o sebe opatrovanie inou osobou.

Okresný súd prehliadol reálny následok, ktorému svedčí zákonné ustanovenie vyjadrené v § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák., podľa ktorého súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a za pokus trestného činu, a ak vzhľadom a povahu a závažnosť pokusu sa má zato, že použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Z charakteristík obžalovaného L. I. bolo zistené, že tento je veľmi kladne hodnotený z miesta trvalého bydliska, nepáchal trestnú činnosť a žil riadnym životom.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj rozhodovaciu prax súdov mal zato, že uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov nepodmienečne bude dostatočný a splní svoj účel. Na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného L. I. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a mal jednoznačne zato, že bude zabezpečená aj ochrana spoločnosti. Inak napadnutý rozsudok v ostatných výrokoch ostal nedotknutý, pričom sa odvolací súd stotožnil aj s odôvodnením týchto výrokov okresným súdom, ktoré považoval za zákonné a správne.

To boli dôvody, pre ktoré bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.